

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **V., spol. s r. o.**, so sídlom v L., proti povinnému **P.**, so sídlom B., pre 2 332 752,60 Sk (77 433,20 €), vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 14 Er 1649/2006, o dovolaní vydražiteľa M. B., bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. S. K., advokátkou so sídlom v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. mája 2008 sp. zn. 14 CoE 38/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením zo 6. marca 2008 č. k. 14 Er 1649/2006-85 uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom z 15. 11. 2007 č. k. 14 Er 1649/2006-75 vo výroku opravil tak, že namiesto textu „parcelné číslo X. trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², parcelné číslo X. trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², parcelné číslo X. trvalé trávnaté porasty v podiele X. vo výmere X. m²“ je správne : „parcelné číslo X. trvalé trávnaté porasty o výmere X. m² v podiele X., parcelné číslo X. trvalé trávnaté porasty o výmere X. m² v podiele X., parcelné číslo X. trvalé trávnaté porasty o výmere X. m² v podiele X.“ s tým, že vo zvyšku zostáva uznesenie z 15. 11. 2007 nedotknuté, v súlade s § 164 O. s. p., pretože pri jeho vyhotovovaní došlo k zrejmej nesprávnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 26. mája 2008 sp. zn. 14 CoE 38/2008 na odvolanie vydražiteľa M. B. uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Konštatoval, že súdny exekútor poverený v exekučnom konaní (sp. zn. EX 711/2006) vykonal dražbu nehnuteľností

zapísaných Správou katastra B. pre obec a katastrálne územie B. na LV č. X. a katastrálne územie K. obec B. zapísaných na LV č. X. a udelil príklep vydražiteľovi M. B., ktorý súd uznesením z 15. 11. 2007, právoplatným 21. 11. 2007 (č. k. 14 Er 1649/2006) schválil. Následne súdny exekútor vykonal rozvrhové pojednávanie a súd schválil rozvrh výťažku uznesením z 23. 1. 2008, právoplatným 23. 2. 2008. Podaním z 20. 2. 2008 jeden z podielových spoluvlastníkov dražených nehnuteľností požiadal exekučný súd o vydanie opravného uznesenia, ktorým bol schválený príklep o dražbe nehnuteľností z dôvodu nesprávne uvedených výmer parciel č. X., X. a X. s poukazom na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 20. 9. 2007 č. k. 13 C 102/2007 vo výroku ktorého určil, že špecifikované nehnuteľnosti sú vylúčené z exekúcie v podiele X.. Na základe tohto rozsudku a súhlasu vydražiteľa súdny exekútor opravil návrh na schválenie príklepu vydražených nehnuteľností čo do výšky podielu a výmery nehnuteľností s vylúčením podielu X., čo zodpovedá vydraženému podielu X.. Súčasne oznámil súdu, že cena vydražených nehnuteľností bola upravená a vydražiteľovi bola vrátená suma 872 985 Sk, ako čiastka zodpovedajúca vylúčenému podielu. Z uvedeného vyplýva, že oprava návrhu na schválenie príklepu bola exekučnému súdu doručená pred vydaním uznesenia o schválení príklepu a pokiaľ vo výroku tohto uznesenia neboli obsiahnuté údaje v súlade s opraveným návrhom na schválenie príklepu tak, ako vyplývalo z právoplatného a vykonateľného rozsudku, ktorým bol v prospech spoluvlastníka J. B. vylúčený z exekúcie podiel vydražených nehnuteľností v rozsahu X., uvedený nedostatok, resp. nepresnosť výroku možno považovať za zrejmú chybu v písaní. Uviedol, že v čase vydania uznesenia o schválení príklepu súd mal vedomosť o právnej skutočnosti, ktorá mala za následok vylúčenie určitého podielu dražených nehnuteľností z exekúcie a bol tak povinný pri viazanosti právoplatným rozsudkom túto skutočnosť zohľadniť pri následnom rozhodnutí o schválení príklepu. Len okrajovo poukázal na to, že vydražiteľ nielenže mal vedomosť o tom, že bol iniciovaný spor, ktorým sa oprávnená osoba domáhala vylúčenia určitého spoluvlastníckeho podielu vydražených nehnuteľností z exekúcie a o úspešnosti tohto uplatneného nároku, ale výslovne písomne súhlasil, aby súdny exekútor predložil exekučnému súdu opravený návrh na schválenie príklepu na dražbe nehnuteľností konanej 16. 4. 2007, pričom si bol nesporne na základe týchto skutočností vedomý, že mu patria vydražené nehnuteľnosti len v určitom podiele a nie v celosti, obzvlášť, keď mu bola vrátená alikvótna peňažná čiastka zodpovedajúca vylúčenému podielu. Všetky tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že vydražiteľ si bol vedomý toho, že na základe udeleného príklepu vydražil nehnuteľnosti, ktoré boli

predmetom dražby len v určitom podiele a aj napriek pochybeniu súdu v písomnom vyhotovení uznesenia o schválení príklepu nemohol byť dobromyseľný a cítiť sa vlastníkom vydražených nehnuteľností v celosti. Pokiaľ potom súd vydal opravné uznesenie, ktorým upresnil svoj výrok v určení spoluvlastníckeho podielu, ktorý nebol vylúčený z exekúcie a správne uviedol výmeru nehnuteľností, postupoval v súlade s ustanovením § 164 O. s. p., pretože zosúladiť výrok svojho rozhodnutia s výrokom rozhodnutia o vylúčení podielu nehnuteľností z exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie vydražiteľ M. B.. Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa zápisnice o udelení príklepu pri dražbe nehnuteľností EX 711/2006 vzhľadom na najvyššie podanie vydražil parcely E-KN č. X. o výmere X. m² a č. X. o výmere X. m² a ako vyplýva z pôvodného uznesenia na dražbe bol v jeho prospech udelený príklep aj na parcelu č. X. o výmere X. m² v celosti, ale vzhľadom na podanie súdneho exekútora bol príklep upravený (podiel X. bol vylúčený z dražby). V súlade s tým bola upravená aj cena vydražených nehnuteľností. Teda súdny exekútor žiadal opravu, ale len ohľadom parcely X., s ktorou opravou súhlasil a túto súd v prvom uznesení o príklepe aj zohľadnil. Preto podľa jeho názoru ostatné zmeny nemožno považovať za zrejme chyby, keďže oprava návrhu na schválenie príklepu udeleného pri dražbe sa iných nehnuteľností netýkala. Uznesenie krajského (ako aj okresného) súdu je potom vydané v rozpore so zákonom a dovolanie je prípustné v súlade s § 237 písm. d/ O. s. p., pretože v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo.

Oprávnený a povinný sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu má procesnú formu uznesenia. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo

uznesení, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.), alebo potvrdzujúcemu uznesení, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenia za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Citované ustanovenia § 237 O. s. p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p. možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené.

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie súdov nižších stupňov a ich rozhodnutia vadu v zmysle § 237 O. s. p. nemajú. Vychádzajúc z obsahu dovolania osobitne sa zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.).

Podľa § 159 ods. 3 O. s. p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka *res iudicata* (právoplatne rozhodnutej veci), ktorá vylučuje, aby súd vec znova prejednal, je vyslovená v citovanom ustanovení § 159 ods. 3 O. s. p. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sú súčasne splnené tri podmienky : 1/ začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, 2/ začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi, 3/ a o tej istej veci. Za tú istú vec v zmysle ustanovenia § 159 ods. 3 O. s. p. treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. V danej veci uvedené podmienky splnené neboli a tým nie je daná ani dovolateľom tvrdená vada konania (§ 237 písm. d/ O. s. p.).

Z obsahu spisu je zrejmé, že jeden z podielových spoluvlastníkov dražených nehnuteľností (J. B.) sa ako jeden z reštituentov a podielový spoluvlastník vydražených nehnuteľností domáhal v súdnom konaní návrhom z 26. 4. 2007 určenia, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dražby konanej 16. 4. 2007 v predmetnom exekučnom konaní, vedené na LV č. X. ako EKN parcela č. X. vo výmere X. m², EKN parcela č. X. vo výmere X. m² a EKN parcela č. X. vo výmere X. m² sú vylúčené z exekúcie (v exekučnom konaní EX 711/2006). Okresný súd Žiar nad Hronom o predmetnom určovacom návrhu právoplatne rozhodol rozsudkom z 20. 9. 2007 (právoplatným 15. 11. 2007) č. k. 13 C 102/2007 keď určil, že predmetné nehnuteľnosti špecifikované vo výroku rozsudku sú vylúčené z exekúcie a to v podiele X.. Na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku následne súdny exekútor adresoval exekučnému súdu podanie označené ako „Oprava návrhu na schválenie príklepu udeleného na dražbe nehnuteľností zo 14. 11. 2007“ (č.l. 66), ktorým na základe tohto rozsudku a súhlasu vydražiteľa (M. B.) priloženého k podaniu, opravil návrh na schválenie príklepu (č.l. 22) vydražených nehnuteľností čo do výšky podielu a výmery nehnuteľností vylúčením podielu X., zodpovedajúcim vydraženému podielu X.. Napriek tomu, že oprava návrhu bola exekučnému súdu doručená pred vydaním uznesenia, ktorým schválil príklep a kedy mal vedomosť o právoplatnom rozhodnutí, ktorým súd (ten istý súd Žiar nad Hronom) určil, ktoré nehnuteľnosti a v akom podiele sú vylúčené z exekúcie, vo výroku písomného vyhotovenia uznesenia o schválení príklepu neurčito uviedol (pod písm. b), že schválený príklep sa týka

nehnutelností parcela č. X. o výmere X. m², parcela č. X. o výmere X. m² a podiel X. výslovne uviedol len ohľadom parcely č. X. v uvedenej výmere X. m².

Je právne nesporné, že výrok právoplatného rozsudku o vylúčení veci (spoluvlastníckeho podielu) z exekúcie je záväzný pre účastníkov konania a pre všetky orgány, vrátane súdov (§ 159 ods. 2 O. s. p.). V danej veci išlo o jeden a ten istý súd (Okresný súd Žiar nad Hronom), ktorý rozhodoval o vylúčení veci z exekúcie a súčasne v konaní o schválení príklepu, v ktorom nerešpektoval výrok právoplatného rozsudku (toho istého súdu) o vylúčení veci z exekúcie. Rovnako je nesporné, že rozsudok o vylúčení veci z exekúcie (spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach) bol právoplatný v deň vydania uznesenia súdu o schválení príklepu. Preto ak následné pochybenie vo výroku uznesenia o schválení príklepu aj na podiely nehnuteľností vylúčených z exekúcie (bez ohľadu na rozsah návrhu opravy na schválenie príklepu súdnym exekútorom) exekučný súd napravil, keď zosúladiť výrok rozhodnutia s právnymi skutočnosťami vyplývajúcimi z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o vylúčení veci z exekúcie, nerozhodol znova vo veci, v ktorej by už bolo právoplatne rozhodnuté (§ 237 písm. d/ O. s. p.). Naopak rozhodnutie krajského súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa sledovalo predovšetkým záujem o spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania a to tak účastníkov exekučného konania, ako aj účastníkov konania o vylúčení veci z exekúcie, ktorá vyplynula z nerešpektovania právoplatného rozsudku o vylúčení veci z exekúcie exekučným súdom pri schvaľovaní príklepu.

Nakoľko prípustnosť dovolania vydražiteľa nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p., ani z § 237 O. s. p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska ďalších námietok dovolateľa.

Účastníkom konania dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im žiadne nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: